

ХЛОПЧАКИ З ВУЛИЦІ ПАЛА

S3
T3
L2

**Це третя частина історії.
Прочитайте, потім створіть знову!**

Пустир і Парова Лісопилка

Ділянка була пустирем на розі вулиць Павла та Марії. Для групи хлопців з вулиці Павла, які жили на вузьких вуличках між високими будинками, цей пустир означав свіже повітря, великий відкритий простір.

З боку вулиці Павла її обмежував напівзруйнований частокіл, а праворуч і ліворуч височіли великі стіни будинків, що здіймалися в небо. В глибині ділянки починалася інша порожня територія – і це робило її цікавим місцем. Цю велику ділянку орендувала компанія, що займалася паровою лісопилкою, і на ній було повно дерев'яних колод. Колоди були складені акуратними кубами, а між величезними кубами були маленькі вулички. Це був справжній лабіринт. П'ятдесят чи шістдесят маленьких вузьких вуличок перетиналися між мовчазними, темними дерев'яними будинками, і зорієнтуватися в цьому лабіринті було нелегкою справою. Але ті, хто з великими зусиллями продиралися крізь нього, виходили на невеличку площу, на якій стояв маленький будиночок. Цей будиночок і був паровою пилкою. Це була цікава маленька будівля, обсаджена диким виноградом, з маленького чорного димаря через певні проміжки часу виходила пара.

Навколо хати стояли великі дерев'яні вози, які чекали своєї черги. Якщо віз під'їжджав під карниз будинку, з маленького віконця стирчало дощате корито. Коли віз під'їжджав під маленьке віконце, лунав хрускіт, а потім з корита почала висипатися деревина. Коли віз був повний тирси, візник гукнув. Тоді маленький димар зупинився, кучер крикнув коням, і коні рушили з повним возом. Потім під'їжджав під карниз інший віз, голодний і порожній, і тоді знову починала пихкати пара в чорному залізному димарі, і знову сипалися дрова. І це так триває вже багато років. На зміну дровам, які рубала машина в маленькому будиночку, приїжджали великі вози, що привозили нову деревину на дільницю. Тож деревина на великому подвір'ї ніколи не закінчувалася, а скрегіт парової пилки не стихав. Перед будиночком росло кілька низькорослих шовковиць, а в основі однієї з них був дерев'яний кілок. В цьому будинку жив Тот, він сторожив дерево вночі, щоб його не вкрали і не підпалили.

Розділ другий

Занотуйте найважливіше з тексту!

Записка може бути:

Карта розуму

Таблиця

Малюнок т.д.

